

בש"פ 2487/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 2487/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו
(השופט ש' מלמד) אשר ניתנה ביום 23.3.2023
במ"ת 53634-02-22

בשם המבקש:

עו"ד אדוהאלאב

בשם המשיבה:

עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט ש' מלמד) אשר ניתנה ביום 23.3.2023 במ"ת 53634-02-22, ואשר במסגרתה דחה בית משפט קמא את בקשת העורר להגיע לתל אביב - וזאת, כדי לחגוג את ליל הסדר בבית אביו יחד עם בני משפחתו.

2. ביום 14.12.2022 הוגש כתב אישום מתוקן לצורך הסדר טיעון בתפ"ח 53724-02-22 המייחס לעורר מעשה מגונה בנסיבות אינוס, מספר עבירות לפי סעיף 348(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק) בנסיבות סעיפים 345(ב)(1) ו-345(א)(1) לחוק; ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

3. על פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלבנטיים לכתב האישום, התגוררו העורר ו-ל' (להלן: המתלוננת) - שניהם קטינים - בשכונות סמוכות בתל אביב. בין השניים התפתחה ידידות, וביום 2.4.2017 העורר הזמין לראשונה את המתלוננת למקלט בביתו. הפגישה עברה בנעימים והשניים שמרו על קשר טלפוני. ביום 6.4.2017 העורר הזמין בשנית את המתלוננת למקלט. לאחר זמן מה, העורר ניסה לנשקה, והמתלוננת נרתעה וביקשה ללכת. העורר הפציר בה שתישאר, והלה הסכימה. בסמוך לאחר מכן, העורר הוריד את מכנסיו, חשף את איבר מינו, ליטף את חזה ואת בטנה של המתלוננת, ניסה לנשקה, ואמר לה שתקיים אותו יחסי מין. המתלוננת פרצה בבכי וניסתה להדוף את העורר ולעזוב את המקום, אולם העורר לא חדל ממעשיו ואמר שהוא לא מבין את עצם התנגדותה של המתלוננת, שהרי גם היא רוצה בזאת. עוד הוסיף העורר: "זה לא משנה, זה קורה עכשיו". בהמשך, העורר נישק את המתלוננת תוך הפעלת כוח רב, השכיבה על הספה, הסיר את מכנסיה ותחתונה, רכן מעליה וחיכך את איבר מינו באיבר מינה עד אשר הגיע לסיפוק מיני.

לאחר האירוע המתואר, העורר יצר קשר עם המתלוננת פעמים נוספות ואיים עליה כי אם לא תיפגש אתו - יפיץ לכולם כי היה ביניהם קשר מיני.

4. בד-בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצר העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו (מ"ת 53634-02-22). בדיון ביום 15.3.2022 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. בתוך כך, ביקש העורר להשתחרר לחלופת מעצר - וזאת, לנוכח חלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות מושא כתב האישום (כחמש שנים). עוד הוא הוסיף כי הוא נישא וכעת הוא אבא לילד, וכן כי מצבו הרפואי הורע עם מעצרו. בית המשפט הורה לשירות המבחן להכין תסקיר שיעמוד על מסוכנות העורר.

5. ביום 5.4.2022 העורר שוחרר למעצר בית בפיקוח אביו ובת-זוגו של אביו. בהמשך, צורפה כמפקחת גם בת זוגו של העורר.

6. ביום 5.9.2022, לאחר קבלת הסכמת המדינה, בית משפט קמא נעתר לבקשת העורר לצאת לעבודה בתחום השיפוצים בפיקוח אביו, ללא הגבלת שעות, ובכפוף לאיסור כניסה לתל אביב.

7. ביום 29.9.2022 בית משפט קמא האריך את צו הפיקוח בשלושה חודשים. כמו כן, הוחלט כי העורר ישתלב בתוכנית טיפול ביחידה להתמכרויות באור יהודה. יציאה למפגשים אלו הותרה ללא ליווי או פיקוח.

8. ביום 7.11.2022 בית משפט קמא קיבל את בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו, והתיר לעורר יציאה לשעות התאוורות, מדי יום בין השעות 17:00-19:00, בפיקוח אחד מהערים.

9. ביום 12.12.2022 הגישו בעלי הדין לבית המשפט הסדר טיעון שכולל עבירות מעשה מגונה בנסיבות אינוס בקטינה מתחת לגיל 16 ואיומים, חלף עבירות אינוס וסחיטה באיומים.
10. ביום 6.2.2023 קיבל בית משפט קמא את בקשת העורר לעיון חוזר בתנאי מעצרו, ובהתאם להמלצת שירות המבחן, הורה על צמצום התנאים המגבילים במעצר בית, כך שאלה יחולו בין השעה 22:00 לשעה 06:00. האיסור על הכניסה לתל אביב נותר בעינו.
11. ביום 23.3.2023 דחה בית משפט קמא את בקשת העורר להגיע לבית אביו בתל אביב כדי לחגוג עם משפחתו את ליל הסדר. בית המשפט הטעים כי לנוכח הקרבה בין מגורי המתלוננת למגורי אביו של העורר – לא ניתן להיעתר לבקשה. בתוך כך, בית המשפט הדגיש כי המשפחה יכולה לשקול לחגוג את ליל הסדר במיקום אחר.
12. לטענת העורר, בית משפט קמא שגה כאשר דחה את בקשתו לחגוג את ליל הסדר יחד עם משפחתו בתל אביב. לטענתו, המרחק בין בית אביו לבין בית המתלוננת הוא קילומטר, ולכן תרחיש המפגש האקראי בינו לבינה הינו זניח. כמו כן, לגישת העורר, נסיבות האירוע מאיינות את מסוכנותו: הוא עתיד להגיע לליל הסדר, לפרק זמן מוגבל, יחד עם בת זוגו ושני ילדיו הפעוטות; וכן במהלך הסעודה הוא יהיה מוקף בבני משפחה רבים.
13. העורר מוסיף וטוען כי מתסקיר שירות המבחן האחרון וכן מחומרי החקירות עולה כי הוא לא יצר קשר עם המתלוננת מזה שנים ארוכות. העורר מוסיף כי אין בידה של המשפחה לקיים סדר פסח במקום אחר, שכן רק בית אביו גדול מספיק כדי לארח את כמות המשתתפים.
14. המדינה סבורה כי דין הערר להידחות, תוך שהיא סומכת את ידיה על החלטתו של בית משפט קמא ועל נימוקה.
15. הדין עם המדינה. כפי שכבר הזדמן לי להסביר, "תכליתו של מעצר-בית היא לא להחליף מעצר בבית, אלא להפוך את הבית למעצר" (ראו: בש"פ 5743/21 מדינת ישראל נ' זדורוב, פסקה 48 (26.8.2021)). דברים אלה חלים ביתר שאת על עניינו של העורר, שכאמור הודה בביצוע מעשי עבירה חמורים ואינו חוסה בצלה של חזקת החפות. ההקלה בתנאי שחרורו שביקש העורר היא הקלה מפליגה אשר עלולה לפגוע ברווחתה הנפשית של המתלוננת. מתן הקלה כאמור אינו עולה בקנה אחד עם ניהול סיכונים זהיר בגדרו של הליך פלילי – כפי שקבע בית משפט קמא. בהחלטת בית משפט קמא לא נפל אפוא שום פגם הקורא להתערבותה של ערכאת הערעור: ברי ושמה – ברי עדיף.
16. הערר נדחה אפוא.
- ניתנה היום, י"א בניסן התשפ"ג (2.4.2023).

